

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zabývá rolí, pozicí a profesním rozvojem metodiků v sociální službě osobní asistence. Přibližuje vznik této role v kontextu vývoje legislativy v České republice a jejích změn po nabytí platnosti Zákona č. 108/2006 Sb. o sociálních službách, který upravuje jejich poskytování. Odkrývá význam metodické role ve službě osobní asistence z pohledu jejich ředitelů, sociálních a vedoucích pracovníků a metodiků a uvádí je do souvislosti s požadavky na její naplňování. Výzkum na základě rozhovorů s participanty identifikuje roli metodika jako „učitele kvality“, „motivátora“ a „ochránce“. Autorka se v krátkosti věnuje také příběhům metodiků a jejich prožívání metodické praxe. Dále výzkum ukazuje možnosti uchopení metodické pozice v organizaci, předpoklady pro její naplnění a aspekty organizační kultury, které mají na naplňování metodické role vliv. Autorka dále na základě výzkumu reflektuje problémy, se kterými se participanti výzkumu v praxi setkávají, a to: nastavení pozice metodika, zavádění změn do praxe, přípravu profesionálů a jejich další profesní rozvoj. Za pomoci odborné literatury, reflexe výpovědí participantů a částečně též vlastních zkušeností navrhuje podněty pro optimalizaci role metodiků tak, aby reflektovaly potřebu zvyšování kvality poskytované sociální péče.